



**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

19. De Narcisso Episcopo Hierosolymorum, qui aqu[am] vertit in oleum, & dum criminis falsò insimulatur, vindicta diuina vltione in testes periuros, per ea ipsa, quæ sibi in periuriis imprecati erant ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

sum assecuta: & quod ex eo oritur, dedecus mihi conciliaui. Sed enim non recedam à tuo sepulchro, neque omninò hinc surgam, nisi de ijs, quæ petiui, me feceris certiozem. Persuasum enim habeo te non esse mortuum, sed in Deo viuere, & te apud eum posse, quæ vis, facere.

Hæc dicens, & alia his similia, tribus diebus & totidem noctibus venerandæ eius capsæ assecuta, & (ò Dei miracula) vltima nocte egreditur è capsâ vir ille admirabilis simul cum ijs, qui cum eo iacebant, Episcopis: (Eiusmodi enim erat id, quod apparebat) & ei dixit. Quousque ò mulier, clamans, es ijs, qui hic sunt, molesta? Nostra enim vestimenta iam tuæ humectarunt lachrymæ, fluentes instar fluuij. Cum hæc dixisset, tradit ei schedulâ, sicut erat ab illa obsignatum. Deinde, Agnoscisne hunc dixit, ò mulier? Accipe ergò, & eam soluens, vide Dei opera admirabilia. Cum illa autem surrexisset, & ad se rediisset, videt quidem rursus sanctos suam capsam ingressos, habens verè schedulam in manibus, viro illæso manente signaculo. Quod quidem cum soluisset, priorem quidè scripturam inuenit deletam? alienâ autem videt positam subscriptionem, quæ sic habebat: Propter Ioannem seruum meum deletum est tuum magnum peccatum.

Eusebius Casariens. libr. 6. Ecclesiast. hystor. cap. 8.

De Narcisco Episcopo Hierosolymorû, qui aquam

vertit in oleum, & dum criminis falsò infimulatur, vindicta diuina ultione in seftes periuos, per ea ipsa, quæ sibi in periujs impresai erant; maledicta molitur

CAP. XIX.

Accidit aliquando die solemni vigiliarum Paschæ oleum deesse luminaribus: cumque id per ministros innotuisset, moeror plebi maximus fuit. Sed Narcissus fide fidens, ministris imperat haurire aquam, sibi que deferri. Cumque detulissent, orauit & benedixit aquam, & infundi luminaribus præcipit. Tum repente miro & sæculis inaudito genere virtutis, natura aquæ in olei pinguedinem versa, splendorem luminum etiam solito reddidit clariorem. Ad fidem autem rei à plurimis religiosorum fratrum ex eodem oleo, quod versum de aqua fuerat, reseruatum est, ita ut ad nos usque miraculi huius indicium perueniret. Et in hoc quidem fidei eius, ac meriti habebatur exemplum: animi verò virtus quanta in eo fuerit, alio nihilominus vno ex eis gestis opere declarabitur. Is namque cum inter cetera virtutum suarum bona esset valde constantis animi, & iustè recteq; indeclinabiliter tenax, quidam homunculi nequam malè sibi conscij, metuètes ne criminum suorum, si arguerentur, non possent effugere vindictam, præueniunt, & factionibus circumuenire parant cum, cuius iudicium verebantur. Con-

cinnant

cinnaat igitur aduersum cum infame satis & noxium crimen, conueniunt auditores, testes ex se metipsis producunt, qui sub sacramento iuramenti, quæ obijciebantur, confirmarent: quorum vnus testis, ita, ne igni consumeretur, vera se dicere testabatur: alius, ita ne regio morbo corrumperetur: tertius ita, ne luminibus orbaretur. Et quamuis ne iuramentis quidem istis quisquam fidelium & Deum timentium crederet, eò quòd vita Narcisci & institutio ac pudicitia ab omnibus nosceretur, ipse tamen eorum, quæ mota sunt, indignitatem ac molestiam nos ferens, simul & secretam ac Philosophicam vitam semper habere desiderans, subterfugit Ecclesiæ multitudinem, & in desertis locis atque agellis secretioribus delitescit annis quàm plurimis. At non ille magnus diuinæ prouidentix oculus quiescit in longum sed in impios ultionem per ea ipsa, quæ sibi in periuriis statuerant maledicta molitur. Primus namque ille testis, parua ignis scintilla noctis tēpore domo sua succensa, cum omni genere suo omniq; familia, flammis vlticibus conflagrauit. Alius repente ab imis pedibus vsque ad summum capitis verticem morbo regio, quo fuerat imprecatus, repletur atque consumitur. Tertius autem priorem exitum videns, & oculum diuinum non se latuisse perspicuens, prorumpit in medium, & audientibus cunctis, sera pœ-

nitentia vniuersum concinnati sceleris ordinem pandit. Tantis autem lachrymis immanis commissi facinus deflet, & in tantum die noctuq; perdurat in fletibus, vsquequo luminibus orbaretur.

Paulus diacon. lib. 6. de gestis Longobardorum ca. 2.

De cessatione pestis per honorem D. Sebastiano impensum.

CAP. XX.

Temporibus sextæ Synodi vniuersalis, quæ Constantinopoli sub Agathone celebrata est, exorta est gauissima pestis tribus mensibus, Iulio, Augusto, & Septembri, tantaque fuit multitudo morientium, vt etiam parentes cum filiis atque fratres cum sororibus bini per feretra positi apud urbem Romæ ad sepulchra ducerentur. Pari etiam modo hæc pestilentia Ticinum depopulata est: ita vt cunctis ciuibus per iuga montium, seu per deserta loca fugientibus in foro & plateis ciuitatis herbaræ & frutices enascerentur. Tuncque visibiliter multis apparuit, quod malus & bonus angelus, qui videbatur venabulum in manu ferre, quoties venabulo illo ostium cuiuscunque domus percussisset, tot ea de domo die sequenti homines interirent. Tunc cuidam per reuelationem dictum est, quod pestis ipsa prius non quiesceret, quam in basilica beati Petri, quæ ad vincula dicitur, sancti Sebastiani martyris altarium poneretur. Factumque est,